

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם.														■
מה בין דיני ממונות לדיני נפשות?														■
דיני ממונות בשלשה, ודיני נפשות - בעשרים ושלשה.														◇
דיני ממונות - פותחין בין לזכות בין לחובה, ודיני נפשות - פותחין לזכות ואין - פותחין לחובה.														◇
דיני ממונות - מטין על פי אחד בין לזכות בין לחובה, ודיני נפשות - מטין על פי אחד לזכות, ועל פי שנים לחובה.														◇
דיני ממונות - מחזירין בין לזכות בין לחובה, דיני נפשות - מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה.														◇
דיני ממונות - הכל מלמדין זכות וחובה, דיני נפשות - הכל מלמדין זכות, ואין הכל מלמדין חובה.														◇
דיני ממונות - המלמד חובה מלמד זכות, והמלמד זכות מלמד חובה. דיני נפשות - המלמד חובה מלמד זכות, אבל המלמד זכות - אין יכול לחזור וללמד חובה.														◇
דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה, דיני נפשות - דנין ביום וגומרין ביום.														◇
דיני ממונות - גומרין בו ביום, בין לזכות בין לחובה. דיני נפשות - גומרין בו ביום לזכות, וביום שלאחריו לחובה, לפיכך אין דנין לא בערב שבת ולא בערב יום טוב.														◇
דיני ממונות, הטמאות והטהרות - מתחילין מן הגדול, דיני נפשות - מתחילין מן הצד.														◇
הכל כשרין לדון דיני ממונות, ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות אלא כהנים לויים וישראלים המשיאין לכהונה.														◇
דיני ממונות מי בעינן דרישה וחקירה?														♣
שטר שזמנו כתוב כאחד בניסן בשמיטה, ובאו עדים ואמרו: היאך אתם מעידין על שטר זה? והלא ביום פלוני עמנו הייתם, במקום פלוני - שטר כשר, ועדיו כשרין. חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו.	ורמינהו:													♣
ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה - הכי חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו?														♣
וליסעמיך, תיקשי לך מתניתין?														♣
שטרי חוב המוקדמין - פסולים, והמאוחרים - כשרין														♣
ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה - מאחרין אמאי כשרין?														♣
הא לא קשיא, דעדיפא מינה קאמרינן דאפילו אחד בניסן בשמיטה דלא שכיחי אינשי דמוזפי, דליכא למימר שמא איחרוהו וכתבוהו, דלא מרע לשטריה - אפילו הכי, כיון דשביעית סופה משמטת -														!
מכל מקום קשיא														♣
(סימן: הרפ"ש).														◇
דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר משפט אחד יהיה לכם, ומה טעם אמרו דיני ממונות לא בעינן דרישה וחקירה כדי שלא תנעול דלת בפני לווין.	רבי חנינא:													!
אלא מעתה, טעו לא ישלמו?														♣
כל שכן שתנעול דלת בפני לווין.														!
מתניתין דהכא בדיני קנסות, ואידך - בהודאות והלואות.	רבא:													!
אידי ואידי בהודאה והלואה, כאן - בדין מרומה, כאן - בדין שאינו מרומה, כדריש לקיש.	רב פפא:													!
כתיב (ויקרא י"ט) בצדק תשפט עמיתך וכתוב (דברים ט"ז) צדק צדק תרדף, הא כיצד? כאן - בדין מרומה, כאן - בדין שאין מרומה.	דריש לקיש רמי:													!
מתניתין כדשנין. קראי אחד לדין ואחד לפשרה.	רב אשי:													!
צדק צדק תרדף - אחד לדין ואחד לפשרה.	כדתניא:													!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיצד? שתי ספינות עוברות בנהר ופגעו זה בזה, אם עוברות שתיהן - שתיהן טובעות, בזה אחר זה - שתיהן עוברות. וכן שני גמלים שהיו עולים במעלות בית חורון ופגעו זה בזה, אם עלו שניהן - שניהן נופלין, בזה אחר זה - שניהן עולין. הא כיצד?												⊖	לב:
טעונה ושאינה טעונה - תידחה שאינה טעונה מפני טעונה.													לב:
קרובה ושאינה קרובה - תידחה קרובה מפני שאינה קרובה.													לב:
היו שתיהן קרובות, שתיהן רחוקות - הטל פשרה ביניהן, ומעלות שכר זו לזו.													לב:
צדק צדק תרדף - הלך אחר בית דין יפה, אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל.	תנו רבנן:												לב:
קול ריחים בבורני - שבוע הבן. שבוע הבן. אור הנר בברור חיל - משה שם משה שם.	תנא:												לב:
צדק צדק תרדף. הלך אחר חכמים לשיבה: אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל, אחר רבי יהושע לפקיעין, אחר רבן גמליאל ליבנא, אחר רבי עקיבא לבני ברק, אחר רבי מתאי לרומי, אחר רבי חנניה בן תרדיון לסיכני, אחר רבי יוסי לציפורי, אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין, אחר רבי יהושע לגולה, אחר רבי לבית שערים, אחר חכמים ללשכת הגזית.	תנו רבנן:												לב:
דיני ממונות פותחין כו'.												⊖	לב:
היכי אמרינן?												⋈	לב:
הכי אמרינן להו: מי יימר כדקאמרינן?	רב יהודה:												לב:
והא חסמינן להו	אמר ליה עולא:											⚡	לב:
וליסמו												!	לב:
מסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטרף דעתן ויחזרו בהן.	מי לא תניא, רבי שמעון בן אליעזר:											⊖	לב:
מי דמי? התם - ממילא קא מידחו, הכא - קא דחינן להו בידיהם												⚡	לב:
הכי אמרינן, יש לך עדים להזימם?	אלא אמר עולא:												לב:
וכי פותחין בזכותו של זה שהיא חובתו של זה?	אמר ליה רבה:												לב:
ומי היא חובתו?												⚡	לב:
אין עדים זוממין נהרגין עד שיגמר הדין	והתנן:											⚡	לב:
הכי אמיאנן: אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים ומזים להו - היא ליה חובתו של זה												!	לב:
אמרינן ליה: יש לך עדים להכחישן?	אלא אמר רבה:												לב:
מדבריכם נזדכה פלוני.	רב כהנא:												לב:
אמרינן ליה: אי לא קטלת - לא תדחל.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:												לב:
כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו.	רב אשי:												לב:
תניא כוותיה דאביי ורבא.													לב:
(במדבר ה) אם לא שכב איש אותך ואם לא שטית וגו' מיכן שפותחין בדיני נפשות תחלה לזכות.	[תניא] רבי:												לב: